

LỄ THẬT TIN LÀNH CỦA NƯỚC ĐỨC CHÚA TRỜI

Phần 5 - Giá mà những người được cứu chuộc phải trả cho được vào Nước Đức Chúa Trời - Bài 2.

Trước khi chúng ta bước tiếp trong sự suy gẫm những sự mầu nhiệm của Lời Chúa, chép về công việc của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã từng bước một làm thành điều Ngài đã định cho Gia-cốp, là người hình bóng về Đức Chúa Jê-sus Christ, Đấng chăn chiên lớn của Đức Chúa Trời, và cũng là bóng về chức vụ của những người sẽ được Đức Chúa Jê-sus Christ chỉ định vào chức vụ chăn bầy chiên của Ngài, chúng ta cần phải nhận biết rằng, cả Kinh-Thánh làm chứng về Đức Chúa Jê-sus Christ và Kinh-Thánh cũng chép về chúng ta nữa, điều này có nghĩa là hết thảy mọi sự đã được chép trong Kinh-Thánh, từ sách Sáng thế ký cho đến sách Ma-lachi, đều là nền tảng của sự sống lại và sự sống đời đời cho những người tin Chúa, cùng là nền tảng cho mọi chức vụ thuộc về người hầu việc Chúa, như Lời Chúa đã chép:

Thi-Thiên 40:1-10: Tôi kiên nhẫn trông đợi Đức Giê-hô-va, Ngài nghiêng qua nghe tiếng kêu cầu của tôi. Ngài cũng đem tôi lên khỏi hầm gốm ghê, khỏi vũng bùn lấm; Ngài đặt chân tôi trên hòn đá, và làm cho bước tôi vững bền. Ngài để nơi miệng tôi một bài hát mới, tức là sự ngợi khen Đức Chúa Trời chúng tôi. Lắm người sẽ thấy điều đó, bắt sợ, và nhờ cậy nơi Đức Giê-hô-va. Phước cho người nào để lòng tin cậy nơi Đức Giê-hô-va, chẳng nề vì kẻ kiêu ngạo, hoặc kẻ xây theo sự dối trá! Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời tôi, công việc lạ lùng Chúa đã làm, và những tư tưởng của Chúa hướng cùng chúng tôi, thật là nhiều, không thể sắp đặt trước mặt Chúa; Nếu tôi muốn truyền các việc ấy ra, và nói đến, thật lấy làm nhiều quá không đếm được. Chúa không muốn của lễ hy sinh hoặc của lễ chay: Chúa đã xỏ tai tôi. Chúa không có đòi của lễ thiêu hay là của lễ chuộc tội. Bấy giờ tôi nói: Nầy tôi đến; Trong quyển sách đã có chép về tôi; Hỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi lấy làm vui mừng làm theo ý muốn Chúa, Luật pháp Chúa ở trong lòng tôi. Trong hội lớn tôi đã truyền tin vui về sự công bình; Kìa, tôi chẳng có ngậm miệng lại, hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài biết điều đó. Tôi chẳng giấu sự công bình Chúa ở nơi lòng tôi; Tôi đã truyền ra sự thành tín và sự cứu rỗi của Chúa; Tôi nào có giấu hội lớn sự nhân từ và sự chân thật của Chúa.

Đức Chúa Jê-sus Christ cũng đã cảnh báo hết thảy mọi người tin Chúa, rằng: Hết thảy Lời của Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh đó đều là thần linh và sự sống, nghĩa là loài người xác thịt có thể đọc được các lời đã chép trong văn tự đó, nhưng không hiểu được chân giá trị của các lời đó, thì những sự mà người ta đọc được và thuộc đó sẽ không có ích chi cho sự sống lại và sự sống đời đời cho linh hồn của người đó.

Giăng 6:63-65: Ấy là thần linh làm cho sống, xác thịt chẳng ích chi. Những lời Ta phán cùng các người đều là thần linh và sự sống. Song trong vòng các người có kẻ không tin. Vì Đức Chúa Jê-sus biết từ ban đầu, ai là kẻ không tin, ai là kẻ sẽ phản Ngài. Ngài lại phán rằng: Chính vì cơ đó, mà Ta đã nói cùng các người rằng nếu Cha chẳng ban cho, thì chẳng ai tới cùng Ta được.

Danh Đức Chúa Jê-sus Christ được xưng là Lời Đức Chúa Trời và chính Ngài là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, đã vì yêu thương loài người, mà Ngài đã dùng Lời của Ngài, là Lời mà Ngài đã tạo nên muôn vật trong thiên đàng, trong vũ trụ, trái đất cùng muôn vật trên đất này, trong muôn vật đó có loài người, là loài được tạo nên bằng Lời của Ngài và bởi hơi thở của Ngài mà được trở nên một loài có linh hồn sống, theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời. Cũng vì yêu thương loài người mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã mang lấy thân hình như thân thể xác thịt của loài người, đến thế gian này để dắt dẫn loài người ra khỏi nơi tối tăm cho được đến nơi sáng láng lạ lùng của Đức Chúa Trời.

Ê-sai 9:5-6: Vì có một con trẻ sanh cho chúng ta, tức là một con trai ban cho chúng ta; quyền cai trị sẽ nấy trên vai Ngài. Ngài sẽ được xưng là Đấng Lạ lùng, là Đấng Mưu luận, là Đức Chúa Trời Quyền năng, là Cha Đời đời, là Chúa Bình an. Quyền cai trị và sự bình an của Ngài cứ thêm mãi không thôi, ở trên ngôi Đa-vít và trên nước Ngài, đặng làm cho nước bền vững, và lập lên trong sự chánh trực công bình, từ nay cho đến đời đời. Thật, lòng sốt sắng của Đức Giê-hô-va vạn quân sẽ làm nên sự ấy!

Nếu hết thảy các Lời của Đức Chúa Trời đã được chép trong Kinh-Thánh đều là thần linh và sự sống, thì mọi sự suy nghĩ, mọi ý tưởng của loài người xác thịt chúng ta làm thế nào có thể hiểu được chân giá trị của Lời Đức Chúa Trời, mà nếu chúng ta không hiểu được chân giá trị của Lời Đức Chúa Trời thì làm thế nào tâm linh của chúng ta được sự sống lại mà thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lễ thật?

Biện pháp duy nhất để chúng ta có thể hiểu được chân giá trị của Lời Đức Chúa Trời, nghĩa là tâm linh của người tin Chúa có thể hiểu được ý nghĩa thần linh và sự sống của Lời Đức Chúa Trời, không phải theo ý nghĩa

của văn tự, mà là theo Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, là những sự mâu nhiệm được giấu kín trong các Lời văn tự đã được chép trong Kinh-Thánh, đó là **phải có đức tin đến Lời Đức Chúa Trời**.

Giăng 14:1: Lòng các người chớ hề bối rối; hãy tin Đức Chúa Trời, cũng hãy tin Ta nữa.

Bản King James version chép: ¹ Let not your ^{G5216} heart ^{G2588} be troubled ^{G5015}: ye believe ^{G4100} in God ^{G2316}, believe ^{G4100} also ^{G2532} in me.

Đức Chúa Jêsus Christ đã phán về sự mà loài người chúng ta phải **tin**, nghĩa là **phải có đức tin vào các Lời mà Ngài đã phán cũng như Lời Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh**, như Lời Chúa có chép:

Giăng 14:10-12: Người há không tin rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, hay sao? Những Lời Ta nói với các người, chẳng phải Ta tự nói; ấy là Cha ở trong Ta, chính Ngài làm trọn việc riêng của Ngài. Khi Ta nói rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, thì hãy tin Ta; bằng chẳng, hãy tin bởi công việc Ta. Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha.

Chúa Jêsus đã phán rõ ràng, các Lời mà Ngài đã phán và những Lời mà Ngài sẽ phán đó, đều là thần linh (vì Đức Chúa Trời là Thần) nên các Lời mà Đức Chúa Jêsus đã phán và sẽ phán đó đều thuộc về thần linh và sự sống, vì Ngài đến thế gian này để ban chính Ngài, là Lời Đức Chúa Trời, cho hết thảy những người nào **tin đến Danh Ngài, là tin đến uy quyền, bổn tánh, sự vinh hiển và sự tôn trọng của Lời Đức Chúa Trời**.

Người tin Chúa phải có đức tin vào Lời của Đức Chúa Trời và làm theo, thì quyền phép của Đức Chúa Trời sẽ thể hiện ra trong những người nào đã tiếp nhận, vâng giữ và làm theo Lời của Đức Chúa Trời mà người ấy đã tiếp nhận và làm theo, bấy giờ chính người đó sẽ kinh nghiệm được quyền phép Đức Chúa Trời, thông qua các Lời mà người ấy đã tiếp nhận và làm theo, vì Đức Giê-hô-va đã phán về công việc của Ngài sẽ được hoàn thành qua các Lời mà Ngài đã phán ra:

Ê-sai 55:8-13: Đức Giê-hô-va phán: Ý tưởng Ta chẳng phải ý tưởng các người, đường lối các người chẳng phải đường lối Ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối Ta cao hơn đường lối các người, ý tưởng Ta cao hơn ý tưởng các người cũng bấy nhiêu. Vả, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đượm nhuần đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, thì lời nói của Ta cũng vậy, đã ra từ miệng Ta, thì chẳng trở về luống nhưng, mà chắc sẽ làm trọn điều Ta muốn, thuận lợi công việc Ta đã sai khiến nó. Vì các người sẽ đi ra vui vẻ, được đưa đi trong sự bình an. Trước mặt các người, núi và đồi sẽ trở tiếng ca hát, mọi cây cối ngoài đồng sẽ vỗ tay. Cây tùng sẽ mọc lên thay cho bụi gai, và cây sim sẽ lớn lên thay cho gai gộc; điều đó sẽ làm cho biết Danh Đức Giê-hô-va, và là một dấu đời đời không hề tuyệt diệt.

Trước khi khởi động đức tin của mình, thì người tin Chúa phải nhận biết **đức tin là gì**, vì nếu chúng ta không có sự hiểu biết đúng về đức tin, thì chúng ta sẽ không thể huy động đức tin, vốn đã được Đức Chúa Trời ban cho loài người từ lúc ban đầu, nghĩa là trước khi chúng ta được sanh ra trong thân thể xác thịt này.

Mác 4:35-41: Đến chiều ngày ấy, Ngài phán cùng môn đồ rằng: Chúng ta hãy qua bờ bên kia. Khi cho dân chúng tan về rồi, Đức Chúa Jêsus cứ ở trong thuyền, và môn đồ đưa Ngài đi; cũng có các thuyền khác cùng đi nữa. Vả, có cơn bão lớn nổi lên, sóng tạt vào thuyền, đến nỗi gần đầy nước; nhưng Ngài đang ở đằng sau lái, dựa gối mà ngủ. Môn đồ thức Ngài dậy mà thưa rằng: Thầy ôi, thầy không lo chúng ta chết sao? Ngài bèn thức dậy, quở gió và phán cùng biển rằng: Hãy êm đi, lặng đi! Gió liền dứt và đều yên lặng như tờ. Đoạn, Ngài phán cùng môn đồ rằng: Sao các người sợ? Chưa có đức tin sao? Môn đồ kinh hãi lắm, nói với nhau rằng: Vậy thì người nầy là ai, mà gió và biển cũng đều vâng lệnh người?

Các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ đã không hề nhận biết rằng, khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời tạo nên loài người bằng hơi thở của Ngài, thì mọi sự có trong Đức Chúa Trời, cũng đã được san sẻ cho loài người và như vậy, trong loài người, nghĩa là trong tâm linh của loài người chúng ta đã có đức tin của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Jêsus đã hỏi lại các môn đồ của Ngài rằng: **Sao các người sợ? Chưa có đức tin sao?**

Bản King James version chép câu 40 trên như sau: ⁴⁰ And he said ^{G2036} unto them, Why ^{G5101} are ye so ^{G3779} fearful ^{G1169}? how ^{G4459} is it that ye have ^{G2192} no ^{G3756} faith ^{G4102}?

Chữ **đức tin** chép trong câu 40 trên, đó là chữ ΠΙΣΤΙΣ - pistis, số 4102 là gốc của chữ **đức tin** - ΠΙΣΤΕΪΩ - pisteuo, số 4100 của tiếng Hy-lạp mà chúng ta vừa học, có nghĩa là: **Hãy có đức tin đến những sự được tỏ**

ra bởi Đức Chúa Trời hoặc bằng lời, hoặc bằng tiếng phán, hoặc bằng chiêm bao, hoặc bằng Khải tượng; hãy đặt sự trông cậy, hãy phó thác mọi sự của mình vào những sự được tỏ ra bởi Đức Chúa Trời hoặc bằng lời văn tự, hoặc bằng những sự tỏ ra qua chiêm bao, hay là bằng Khải tượng; hãy tin một cách hiểu biết, cách chắc chắn, cách thuyết phục không dao động trước Lời của Đức Chúa Trời; hãy tiếp nhận, vâng giữ và làm theo mọi Lời của Đức Chúa Trời cho đến khi nhận được quyền phép bởi Lời Đức Chúa Trời đem lại cho mình đúng như những điều mà Lời Chúa đã nói đến; vâng phục cách trọn vẹn các Lời mà mình đã nhận được từ những sự dạy dỗ của Đức Chúa Trời và của Đức Chúa Jêsus Christ;

Đức tin mà Đức Chúa Jêsus đã phán đó đã có ở trong hết thảy loài người, không phải trong thân thể xác thịt, nhưng trong tâm linh, vậy thì làm thế nào để chúng ta có thể đánh thức đức tin của Đức Chúa Trời ở trong chúng ta, để chúng ta thông qua đức tin đó mà noi theo Đức Thánh-Linh và hiểu được những sự trong Lời Đức Chúa Trời?

Hê-bơ-rơ 11:1: Và, đức tin là sự biết chắc vững vàng của những điều mình đang trông mong là bằng cơ sở của những điều mình chẳng xem thấy.

Bản King James version chép: ¹Now^{G1161} faith^{G4102} is the substance^{G5287} of things^{G4229} hoped^{G1679} for, the evidence^{G1650} of things not seen^{G991}.

Có nghĩa là: *Và, đức tin là thực chất căn bản của những sự mà chúng ta đang trông cậy (đang mong muốn, đang chờ đợi, đang kỳ vọng), là bằng chứng của những sự mà (người ta) chẳng nhìn thấy.*

Kinh-Thánh cho chúng ta biết rằng, loài người hết thảy đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển (là sự sáng thật) của Đức Chúa Trời và vì cơ đó mà hết thảy loài người (tâm linh) đều phải ngồi ở trong bóng của sự chết và hết thảy loài người cũng như muôn vật đều mong muốn được giải cứu, giải phóng, giải thoát khỏi quyền lực của tội lỗi và sự chết và nếu loài người không kêu cầu Danh Giê-hô-va, thì loài người không nhận được sự cứu chuộc của Ngài, cũng như dân Y-sơ-ra-ên, là dòng dõi của Áp-ra-ham vậy, họ chỉ nhận được sự giải cứu của Giê-hô-va Đức Chúa Trời, khi họ nhớ đến Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ họ, là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, là Đức Chúa Trời của Y-sác, là Đức Chúa Trời của Gia-cốp mà, kêu cầu Danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời, thì bấy giờ Giê-hô-va Đức Chúa Trời liền ngự xuống mà dùng Môi-se, kẻ tôi tớ được Ngài chọn, để giải cứu họ ra khỏi xứ Ê-díp-tô, là nhà nô-lệ.

Dân Y-sơ-ra-ên đã không trực tiếp nhận biết Giê-hô-va Đức Chúa Trời, mà họ chỉ được biết qua những sự truyền lại bởi các tổ phụ mình, là Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp và họ đã kêu cầu Giê-hô-va Đức Chúa Trời và Ngài đã nghe thấy và nhận biết đức tin của họ đã trông cậy nơi Danh Ngài và Ngài đã giải cứu họ.

Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban Luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, để thông qua dân Y-sơ-ra-ên mà muôn dân trong thế gian này nhận biết Danh Ngài, và họ cũng sẽ kêu cầu Danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời để được Ngài giải cứu ra khỏi quyền lực của tội lỗi và sự chết vậy.

Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã dùng tiếng phán của Ngài để đánh thức đức tin nơi tâm linh của những người mà Ngài đã chọn từ trước khi sáng thế, để thi hành kế hoạch cứu chuộc loài người và thông qua những người được chọn đó mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đánh thức đức tin của hết thảy những người nào sẽ tin đến Danh Ngài và tin cậy nơi Lời của Ngài, được rao truyền trên khắp đất này.

Sáng thế ký 18:17-19: Đức Giê-hô-va phán rằng: Lễ nào Ta giấu Áp-ra-ham điều chi Ta sẽ làm sao? vì Áp-ra-ham chắc sẽ được trở nên một dân lớn và cường thịnh; các dân tộc trên thế gian đều sẽ nhờ người mà được phước. Ta đã chọn người đặng người khiến dạy các con cùng nội nhà người giữ theo đạo Đức Giê-hô-va, làm các điều công bình và ngay thẳng; thế thì, Đức Giê-hô-va sẽ làm cho ứng nghiệm lời Ngài đã hứa cùng Áp-ra-ham.

Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã thiết lập chức vụ thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên và trách nhiệm của các thầy tế lễ trong tuyển dân của Đức Chúa Trời là phải dạy Đạo, nghĩa là phải dạy Luật pháp của Đức Chúa Trời cho tuyển dân của Đức Chúa Trời. Dù các Lời của Luật pháp đó là văn tự, nhưng đó là hạt giống của Nước Đức Chúa Trời, một khi đã được gieo vào lòng của người ta, thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ khiến các hạt giống đó mọc lên và làm trọn công việc mà Đức Giê-hô-va đã định cho Lời của Ngài phải làm thành, đó là làm cho sống lại những sự mà người ấy đã bị mất bởi tội lỗi của A-đam, là người thứ nhất được Giê-hô-va Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này. Nhưng các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên khi xưa, cũng như nhiều

người mang danh là người đứng giảng Lời Đức Chúa Trời trong thời kỳ sau rốt này, đã không nhận biết ý muốn của Đức Chúa Trời, mà họ chỉ làm theo thủ tục và các lời họ đã giảng ra đó đã bị pha trộn theo ý muốn của xác thịt mình, không phải bởi Thần của Đức Giê-Hô-Va, vì thế cho nên họ đã khiến cho Lời của Đức Chúa Trời ra sự nói dối, vì khi người ta nghe và làm theo lời của những người đó dạy mà không nhận được những sự mà họ đã mong muốn cho sự sống lại của linh hồn mình. Vậy nên Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã sai Con một của Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ, đến thế gian này để đem sự cứu chuộc đến, không phải là cho hết thấy loài người trên đất này, nhưng là cho những người nào thật sự tin cậy nơi Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, là sự tin trong sự hiểu biết cách chắc chắn, không nghi ngờ, không dao động, nhưng bền chí cho đến cuối cùng, vì trong các Lời của Đức Chúa Trời có những lời phải được nuôi dưỡng, phải được chăm sóc, phải được bảo vệ trải suốt cuộc đời của người đó ở trên đất này, và cho đến đời đời, thì tâm linh của người đó mới thật sự được bảo vệ khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, chứ không phải bởi sức lực của chính người ấy trước mọi sự thử thách cùng mọi sự cám dỗ và những mưu chước của ma quỷ.

Lu-ca 22:28-30: Còn như các người, đã bền lòng theo Ta trong mọi sự thử thách Ta, nên Ta ban nước cho các người, cũng như Cha Ta đã ban cho Ta vậy, để các người được ăn uống chung bàn trong nước Ta, và được ngồi ngai để xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên.

Lời Chúa đã chép về sự yêu thương của Đức Chúa Trời dành cho loài người chúng ta, đó là:

Giăng 3:16-21: Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời. Và, Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài xuống thế gian, chẳng phải để đoán xét thế gian đâu, nhưng hầu cho thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. Ai tin Ngài thì chẳng bị đoán xét đâu; ai không tin thì đã bị đoán xét rồi, vì không tin đến Danh Con một Đức Chúa Trời. Và, sự đoán xét đó là như vậy: sự sáng đã đến thế gian, mà người ta ưa sự tối tăm hơn sự sáng, vì việc làm của họ là xấu xa. Bởi vì phàm ai làm ác thì ghét sự sáng và không đến cùng sự sáng, e rằng công việc của mình phải trách móc chẳng. Nhưng kẻ nào làm theo lẽ thật thì đến cùng sự sáng, hầu cho các việc của mình được bày tỏ ra, vì đã làm trong Đức Chúa Trời.

Rất nhiều người tin Chúa đã tin một cách không trọn vẹn, nghĩa là tin một cách thiếu hiểu biết về tình yêu thương của Đức Chúa Trời đã dành cho loài người, vì người ta đều chỉ nghĩ đến Đức Chúa Jêsus Christ Con một của Đức Chúa Trời là một món quà, là ân điển của Đức Chúa Trời, đến thế gian này để làm giá cứu chuộc loài người, hầu cho hễ ai tin đến Danh Đức Chúa Jêsus Christ, thì người ấy sẽ được cứu rỗi linh hồn!

Nhưng người ta đã quên rằng, Đức Chúa Jêsus Christ đã được Đức Giê-Hô-Va phán rõ rằng, Ngài - Con một của Đức Chúa Trời, chính là sự yêu thương của Đức Chúa Trời và chính Đức Giê-Hô-Va đã làm công việc này, ấy là để đánh thức hết thấy tâm linh loài người, là thắp sáng ngọn đèn của Ngài nơi loài người, để tâm linh loài người trở dậy mà làm trọn phần trách nhiệm của mình trước sự cứu chuộc của Ngài.

Khi những người được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chọn cho được làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ đã hiểu ý muốn của Đức Chúa Trời qua Đức Chúa Jêsus Christ, cùng những công việc họ phải làm và khi giá cứu chuộc đã được hoàn thành, thì Đức Chúa Jêsus Christ không còn ở với loài người trong thân thể xác thịt nữa, nhưng Ngài đã trở về với chính Ngài, là Đức Chúa Trời, là Đức Thánh-Linh, là Đấng trước hết và là Đấng sau cùng, là An-pha và Ô-mê-ga, như Kinh-Thánh đã chép trong sách Khải huyền 22:1-21.

Trước khi Ngài trở về với Đức Chúa Cha, Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với các môn đồ của Ngài rằng: **“Nếu các người yêu mến Ta, thì giữ gìn các điều răn Ta. Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người một Đấng Yên ủi khác, để ở với các người đời đời, tức là Thần lẽ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các người biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các người và sẽ ở trong các người. Ta không để cho các người mồ côi đâu, Ta sẽ đến cùng các người. Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy Ta nữa, nhưng các người sẽ thấy Ta; vì Ta sống thì các người cũng sẽ sống. Nội ngày đó, các người sẽ nhận biết rằng Ta ở trong Cha Ta; các người ở trong Ta, và Ta ở trong các người. Ai có các điều răn của Ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến Ta; người nào yêu mến Ta sẽ được Cha Ta yêu lại, Ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết Ta.”** (Giăng 14:15-21)

Đức Chúa Jêsus Christ đã tỏ rõ cho hết thấy những người nào yêu mến Danh Ngài rằng, chính Lời của Đức Chúa Trời ở trong lòng của những người đó sẽ làm trọn công việc của Ngài, đó là Thần của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ khiến cho tâm linh những người nào yêu mến Luật pháp của Ngài được sống lại, như đất tiếp

nhận mưa và tuyết từ trên trời xuống vậy.

Người tin Chúa phải nhận biết rằng, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời không ban cho loài người những sự loài người đã có, nhưng Ngài ban cho loài người chúng ta những sự mà loài người đã bị thiếu mất (bởi tội lỗi của A-đam trước nhất) và hết thảy mọi sự được chép trong Kinh-Thánh đó, chính là những sự mà tâm linh của loài người cần phải được phục hồi, thông qua đức tin được thực hành trong sự hiểu biết về giá trị của những sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người qua Môi-se, cùng những sự mà Đức Giê-Hô-Va đã tỏ ra qua các đấng tiên tri của Ngài, và sau hết là qua Đức Chúa Jê-sus Christ - Con một của Đức Chúa Trời.

Nếu người tin Chúa không lấy đức tin để tiếp nhận những sự dạy dỗ của Đức Thánh-Linh, được thi hành qua những người được Ngài chọn làm tôi tớ của Ngài, thì tâm linh của người ấy sẽ không thể tái sanh, đồng nghĩa với việc người ấy chưa thật sự nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Jê-sus Christ, vì Đức Thánh-Linh sẽ không từ trên trời cao mà phán xuống với hết thảy mọi người, như Ngài đã phán với dân Y-sơ-ra-ên trong ngày Ngài ban Luật pháp cho họ tại núi Si-nai khi xưa, nhưng Ngài phán qua các tôi tớ của Ngài, như Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với loài người qua Con một Ngài, là Đức Chúa Jê-sus Christ trong khi Ngài thi hành chức vụ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời trên đất này vậy.

Bây giờ chúng ta tiếp tục suy gẫm những sự mâu nhiệm được giấu kín trong văn tự của Lời Chúa, được chép trong Kinh-Thánh, vì những sự đang học đây là những sự làm chứng về Đức Chúa Jê-sus Christ - Đấng chăn chiên lớn của Đức Chúa Trời và cũng là nguyên tắc, là giếng mối cho chức vụ của những người được Đức Thánh-Linh chỉ định làm người chăn chiên của Đức Chúa Jê-sus Christ vậy.

Sáng thế ký 31:4-5: Gia-cốp bèn sai người gọi Ra-chên và Lê-a đến nơi cầm bầy súc vật của mình ngoài đồng, và nói cùng họ rằng: Ta thấy sắc mặt cha hai người đối cùng ta chẳng còn như trước nữa, nhưng nhờ Đức Chúa Trời của cha ta phù hộ ta.

Bản King James version chép: ⁴And Jacob^{H3290} sent^{H7971} and called^{H7121} Rachel^{H7354} and Leah^{H3812} to the field^{H7704} unto his flock^{H6629}, ⁵And said^{H559} unto them, I see^{H7200} your father's^{H1} countenance^{H6440}, that it is not toward me as before^{H8543-H8032}; but the God^{H430} of my father^{H1} hath been^{H1961} with me.

Trọng nghĩa *theo văn tự* của câu 4 trên, theo tiếng Hê-bơ-rơ, đó là: **Gia-cốp sai gọi Ra-chên và Lê-a đến nơi bầy chiên đang ở ngoài đồng, và nói với họ (Ra-chên và Lê-a) rằng, ta thấy nét mặt của cha của các người đối với ta không còn như trước nữa, nhưng Đức Chúa Trời của cha ta vẫn luôn ở cùng ta.**

Chữ sai - sent^{H7971} chép câu 4 trên, đó là chữ שָׁלַח - shâlach, số 7971 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **phán ra, sai đi, mời gọi, chỉ định, bổ nhiệm, đưa ra, sự trải ra, sự căng ra, sự truyền bá ra, sự quăng ra, sự gieo ra;**

Chữ gọi - called^{H7121} chép trong câu 4 trên, đó là chữ קָרָא - qârâ, số 7121 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **lời kêu gọi, lời mời gọi, sự công bố, sự tuyên bố, sự rao giảng, sự tôn cao danh, sự tỏ ra, sự kể ra,**

Chữ Ra-chên - Rachel^{H7354} chép trong câu 4 trên, đó là chữ רָחֵל - Rachel, số 7354 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **con cừ cái, cái quý nhất của mình, cuộc hành trình, chặng đường, quãng đường;**

Chữ Lê-a - Leah^{H3812} chép trong câu 4 trên, đó là chữ לֵאָה - Le'ah, số 3812 ra từ chữ לָאָה - la'ah, số 3811 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **làm cho mệt mỏi, làm cho chán ngắt, làm cho thiếu kiên nhẫn, làm cho sốt ruột, làm cho đau lòng, làm cho buồn chán, làm cho không ưa thích;**

Chữ nơi cầm bầy - field^{H7704} chép trong câu 4 trên, đó là chữ שָׂדֵה - sâdeh, số 7704 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **sự trải ra, sự căng ra, sự truyền bá tư tưởng giáo dục, sự bày tỏ ra, sự truyền bá, sự bày bàn tiệc, làm cho được lan tỏa ra; cánh đồng, bãi chiến trường, nơi hành quân, lĩnh vực hoạt động;**

Chữ thấy - see^{H7200} chép trong câu 5 trên, đó là chữ רָאָה - râ'ah, số 7200 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **sự nhìn thấy, sự kinh nghiệm được, sự chấp nhận, sự bằng lòng, sự nhận thức được, sự hiểu được, sự quan tâm đến, sự tôn trọng, lòng kính trọng, lòng yêu mến;**

Chữ sắc mặt - the countenance^{H6440} chép trong câu 5 trên, đó là chữ פָּנִים - paniym, số 6440 ra từ chữ פָּנָה - panah, số 6437 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **mặt, vẻ mặt, vẻ bên ngoài, mặt trước của..., đằng trước hoặc đằng sau của..., phía trước hoặc phía sau của...; sự đổi hướng, sự hướng về, sự sửa soạn, sự chuẩn bị cho,**

sự chuẩn bị tư tưởng cho...;

Chữ **như trước** - **as before**^{H8543} chép trong câu 5 trên, đó là chữ תָּמוּל - **temôl**, số 8543 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thời gian đã qua, những ngày trước đó,*

Chữ **phù hộ** - **hath been**^{H1961} chép trong câu 5 trên, đó là chữ הָיָה - **hâyâh**, số 1961 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *làm cho được trở nên, khiến trở thành, làm cho được ứng nghiệm, làm cho được thành, duy trì, luôn ở cùng, luôn gắn liền với, liên quan với, soi sáng cho, dẫn đường, làm cho được trọn vẹn;*

Trong bài trước (Bài 1) chúng ta đã hiểu ý nghĩa mâu nhiệm về công việc của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã làm với Gia-cốp và cũng là điều mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời cũng đang tiếp tục làm cho hết thảy những người nào như Gia-cốp, là những người có lòng khao khát được được hưởng quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời và được làm kẻ được đồng kế tự với Đấng Christ, cùng là bóng về những người sẽ được Đức Chúa Jêsus Christ giao trách nhiệm chăn giữ bầy chiên của Ngài.

Theo ý muốn của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đối với những người được chọn làm một dòng dõi thánh cho Ngài, là dòng dõi của một nước thầy tế lễ, mà chức vụ thầy tế lễ là khiến muôn dân được trở nên môn đồ của Đấng Christ, nghĩa là một dân yêu mến Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, như Đức Giê-Hô-Va đã tỏ ra cho tiên tri Giê-rê-mi biết về điều Ngài sẽ làm thành cho tuyển dân của Ngài, không phải là dân Y-sơ-ra-ên trong xác thịt, nhưng theo ý nghĩa trọn vẹn của chữ Y-sơ-ra-ên trong tiếng Hê-bơ-rơ.

Giê-rê-mi 31:31-37: Đức Giê-hô-va phán: Nầy, những ngày đến, bấy giờ Ta sẽ lập một giao ước mới với nhà Y-sơ-ra-ên và với nhà Giu-đa. Giao ước nầy sẽ không theo giao ước mà Ta đã kết với tổ phụ chúng nó trong ngày Ta nắm tay đất ra khỏi đất Ê-díp-tô, tức giao ước mà chúng nó đã phá đi, dầu rằng Ta làm chồng chúng nó, Đức Giê-hô-va phán vậy. Đức Giê-hô-va phán: Nầy là giao ước mà Ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó. Ta sẽ đặt luật pháp Ta trong bụng chúng nó và chép vào lòng. Ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó, chúng nó sẽ làm dân Ta. Chúng nó ai nấy sẽ chẳng dạy kẻ lân cận mình hay là anh em mình, mà rằng: Hãy nhận biết Đức Giê-hô-va! vì chúng nó thấy đều sẽ biết Ta, kẻ nhỏ cũng như kẻ lớn. Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ tha sự gian ác chúng nó, và chẳng nhớ tội chúng nó nữa. Đức Giê-hô-va, là Đấng đã ban mặt trời làm sự sáng ban ngày, ban thứ tự mặt trăng và ngôi sao soi ban đêm, lật biển lên, đến nổi sóng nó gầm thét, Đức Giê-hô-va vạn quân là Danh của Ngài phán rằng: Nếu lệ luật đó mất đi khỏi trước mặt Ta, thì bấy giờ dòng giống Y-sơ-ra-ên cũng sẽ thôi không làm một nước trước mặt Ta đời đời, Đức Giê-hô-va phán vậy. Đức Giê-hô-va phán như vậy: Nếu trên có thể đo được trời, dưới có thể dò được nền đất; thì cũng vậy, Ta sẽ bỏ trọn cả dòng giống Y-sơ-ra-ên vì cơ mọi điều chúng nó đã làm, Đức Giê-hô-va phán vậy.

Để người tin Chúa được trở nên một thầy tế lễ trong nước thầy tế lễ của Đức Chúa Jêsus Christ, thì qua Hội-Thánh thật của Đấng Christ mà người tin Chúa nhận biết trách nhiệm của mình, là phải tái sinh tâm linh mình, đó là người tin Chúa phải đến với Đức Thánh-Linh, mà việc Gia-cốp nghe lời mẹ mình, là Rê-be-ca (người hình bóng về Hội-Thánh của Đấng Christ) mà đến với La-ban (là người hình bóng về Đức Thánh-Linh). Người tin Chúa phải có một thời gian đủ cho hai con người của mình, là người thuộc về đất và người thuộc về trời (1 Cô-rinh-tô 15:48-19) được trưởng thành, thông qua sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh, mà thời gian hai mươi năm Gia-cốp đã chăn bầy chiên của La-ban đó là bóng. Bấy giờ, con mắt thuộc linh của người bề trong (người thuộc về trời) sẽ nhìn biết ý muốn của Đức Thánh-Linh (mà **nét mặt** của La-ban là bóng), đó là người tin Chúa phải đối diện với chính thân thể xác thịt của mình (mà sự Gia-cốp phải trở về **xứ**, về **quê hương** mình đó là bóng) và tâm linh của người tin Chúa phải nhận lãnh các khí giới chiến của Đức Chúa Trời, để đánh trận cho Nước Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với tổng trấn Phi-lát:

Giăng 38:36: Đức Chúa Jêsus đáp lại rằng: Nước của Ta chẳng phải thuộc về thế gian nầy. Ví bằng nước Ta thuộc về thế gian nầy, thì tôi tớ của Ta sẽ đánh trận, đặng Ta khỏi phải nộp cho dân Giu-đa; nhưng hiện nay nước Ta chẳng thuộc về hạ giới.

Ê-phê-sô 6:10-18: Vả lại, anh em phải làm mạnh dạn trong Chúa, nhờ sức toàn năng của Ngài. Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, để được đứng vững mà địch cùng mưu kế của ma quỷ. Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối nầy, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy. Vậy nên, hãy lấy mọi khí giới của

Đức Chúa Trời, hầu cho trong ngày khốn nạn, anh em có thể cự địch lại và khi thắng hơn mọi sự rồi, anh em được đứng vững vàng. Vậy, hãy đứng vững, lấy lẽ thật làm dây nịt lưng, mặc lấy giáp bằng sự công bình, dùng sự sẵn sàng của Tin Lành bình an mà làm giày dép. Lại phải lấy thêm đức tin làm thuẫn, nhờ đó anh em có thể dập tắt được các tên lửa của kẻ dữ. Cũng hãy lấy sự cứu chuộc làm mũ trụ, và cầm gươm của Đức Thánh Linh, là lời Đức Chúa Trời. Hãy nhờ Đức Thánh Linh, thường thường làm đủ mọi thứ cầu nguyện và nài xin. Hãy dùng sự bền đỗ trọn vẹn mà tỉnh thức về điều đó, và cầu nguyện cho hết thảy các thánh đồ.

1 Ti-mô-thê 1:18-19a: **Hỡi Ti-mô-thê, con ta, sự răn bảo mà ta truyền cho con, theo các lời tiên tri đã chỉ về con, tức là, phải nhờ những lời đó mà đánh trận tốt lành, cầm giữ đức tin và lương tâm tốt.**

1 Ti-mô-thê 6:12: **Hãy vì đức tin mà đánh trận tốt lành, bắt lấy sự sống đời đời, là sự mà con đã được gọi đến, và vì đó mà con đã làm chứng tốt lành trước mặt nhiều người chứng kiến.**

Chính thân thể xác thịt của người tin Chúa là một bãi chiến trường, vì kể từ khi loài người phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác, thì thân thể xác thịt của loài người, vốn thuộc về đất, cũng như trái đất này bị sự rửa sả cai trị và ma quỷ đã hợp pháp cầm buộc thân thể xác thịt của người ta trong tội lỗi và như vậy, để giải cứu thân thể xác thịt của người ta ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã sai những người làm **kẻ truyền giải** đến thế gian này để rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời cho tâm linh của những người đang bị cầm buộc đó, hầu cho người ta nhận biết trách nhiệm của mình trước Luật pháp của Đức Chúa Trời, nghĩa là người ta phải nhận biết tội lỗi mình cùng nhận biết hậu quả của tội mà người ấy đã phạm ở trước mặt Đức Chúa Trời.

Trong cùng một công việc rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời mà **kẻ truyền giải**, tức là những người được Đức Chúa Jêsus Christ giao trách nhiệm chần bầy chiên của Ngài, phải giúp cho những người nào sẽ tin đến Danh Ngài, được hiểu biết Luật pháp của Đức Chúa Trời, cùng nhận biết những sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người từ trước khi sáng thế, để cho loài người biết thân phận thật của mình, vốn là con trai của Đức Chúa Trời, nhưng đã vì cố tội lỗi của A-đam mà bị bán cho tội lỗi và vì cố đó mà loài người hết thảy đều phải ngồi trong bóng của sự chết. Nhưng Đức Chúa Trời đã tìm được giá cứu chuộc cho loài người và nếu người nào tin Đức Chúa Trời và hết lòng trở lại với Ngài, để sống theo Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, tức là các tiêu chuẩn của sự công bình được tỏ ra qua **kẻ truyền giải**, thì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ tha thứ mọi tội lỗi của người ấy và Ngài sẽ trả lại sự công bình cho người ấy, tức là những sự thuộc về tiêu chuẩn mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người từ trước khi người ta được sanh ra trong thân thể xác thịt ở trên đất này, mà những con **chiên có đốm, có rằn, có sọc, bị vết loang lổ như nắng cháy** đó là bóng.

Trong bài (Bài 2) chúng ta học hôm nay, tiếp theo bài trước (Bài 1), mà Gia-cốp là người hình bóng về những người được Đức Giê-Hô-Va chọn cho được làm môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, khi đã nhận được những sự ban cho của Đức Thánh-Linh, thì việc đầu tiên và trước hết người ấy phải làm, là phải giành lại chủ quyền để cai trị thân thể xác thịt mình.

Trước khi Đức Chúa Jêsus Christ trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha, Ngài đã mạng lệnh cho các môn đồ của Ngài phải chờ ở trong thành Giê-ru-sa-lem, cho đến khi họ được mặc lấy quyền phép của Đức Thánh-Linh, là điều mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán hứa, để được ứng nghiệm điều mà Đức Giê-Hô-Va phán với Gia-cốp: **Hãy trở về xứ của tổ phụ người, chốn bà con người, Ta sẽ phù hộ người.**

Bản King James version chép: **Return^{H7725} unto the land^{H776} of thy fathers^{H1}, and to thy kindred^{H4138}; and I will be with thee.** Có nghĩa là: **Hãy trở về xứ sở của tổ phụ người và chốn bà con của người; Ta sẽ ở cùng người.**

Lu-ca 24:44-51: **Đoạn, Ngài phán rằng: Ấy đó là điều mà khi Ta còn ở với các người, Ta bảo các người rằng mọi sự đã chép về Ta trong luật pháp Môi-se, các sách tiên tri, cùng các Thi Thiên phải được ứng nghiệm. Bấy giờ Ngài mở trí cho môn đồ được hiểu Kinh Thánh. Ngài phán: Có lời chép rằng Đấng Christ phải chịu đau đớn dường ấy, ngày thứ ba sẽ từ kẻ chết sống lại, và người ta sẽ nhân Danh Ngài mà rao giảng cho dân các nước sự ăn năn để được tha tội, bắt đầu từ thành Giê-ru-sa-lem. Các người làm chứng về mọi việc đó; Ta đây sẽ ban cho các người điều Cha Ta đã hứa, còn về phần các người, hãy đợi trong thành cho đến khi được mặc lấy quyền phép từ trên cao. Kế đó, Ngài đem môn đồ đi đến nơi**

xung quanh làng Bê-tha-ni, giơ tay lên mà ban phước cho. Đang khi ban phước, Ngài lia môn đồ mà được đem lên trời.

Sáng thế ký 31:4-5: Gia-cốp bèn sai người gọi Ra-chên và Lê-a đến nơi cầm bầy súc vật của mình ngoài đồng, và nói cùng họ rằng: Ta thấy sắc mặt cha hai người đối cùng ta chẳng còn như trước nữa, nhưng nhờ Đức Chúa Trời của cha ta phù hộ ta.

Theo ý nghĩa của văn tự, thì người ta sẽ hiểu rằng, Gia-cốp đã bị La-ban đối xử không công bằng và vì thế mà Đức Giê-Hô-Va đã gọi Gia-cốp ra khỏi nhà của La-ban, để trở về quê hương mình, là Bê-e-Sê-ba và trước khi ra khỏi nhà của La-ban, Gia-cốp đã gọi hai người vợ của mình, là Ra-chên và Lê-a để tỏ cho hai người vợ đó biết lý do tại sao Gia-cốp phải ra khỏi nhà của La-ban!

Nhưng đối với người hầu việc Chúa bằng tâm thần và bằng Lẽ thật, thì chúng ta phải nhận biết rằng, sách Sáng thế ký không phải do tự Môi-se viết ra, mà là Đức Giê-Hô-Va đã tỏ cho Môi-se biết những sự đã xảy ra trước khi Môi-se được sanh ra khoảng hơn hai ngàn năm, (Môi-se sanh ra vào khoảng năm 1526 B.C.), mà những sự đó chẳng một người nào được biết, hoặc là đã được ghi chép lại, cũng không phải là sách lịch sử của một dân tộc nào cả, nhưng là trong sự Khôn ngoan và sự Mưu luận của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời mà những sự đó được tạo nên và được tỏ ra cho Môi-se để chép xuống. Không có một người nào trên trái đất này có thể nhờ sự thông sáng của mình mà giải nghĩa được những sự mầu nhiệm được giấu kín trong những sự đã được chép xuống và đã được xảy ra đó, vì những sự đó đều làm chứng về Đức Chúa Jê-sus Christ - Con kế tự của Đức Giê-Hô-Va và những sự đó phải được ứng nghiệm đúng theo ý đã định của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời.

Hết thấy mọi sự đã được chép đó cũng là chép về những người sẽ được Đức Thánh-Linh chỉ định cho được làm tôi tớ của Ngài, theo ý muốn của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, đó là họ sẽ nhân Danh Đức Chúa Jê-sus Christ mà khiến muôn dân trở nên môn đồ Ngài, trở nên một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài.

Theo Lẽ thật, thì những người hầu việc Chúa, tức là những người được chọn làm người chăn bầy cho Đức Chúa Jê-sus Christ, khi đã nhận được những sự ban cho của Đức Thánh-Linh, nghĩa là khi đã nhận được quyền sở hữu Luật pháp văn tự (mà Ra-chên là bóng) và nhận được sự hiểu biết Lẽ thật (mà Lê-a là bóng) cùng nhận được các ơn tứ đặc biệt, là những khả năng thuộc về tâm linh, để qua những khả năng đó (mà Bi-la và Xinh-ba là bóng) mà người hầu việc Chúa được phục hồi những chức năng, khả năng đã bị thiếu mất vì cố tội lỗi của A-đam, mà bốn con trai đầu tiên của Gia-cốp, được sanh ra bởi Lê-a, là **Ru-bên, Si-mê-ôn, Lê-vi và Giu-đa** đó là bóng, tiếp đến là sự phục hồi những khả năng, chức năng thuộc về tâm linh của loài người, mà Đức Giê-Hô-Va đã ban cho từ trước khi sáng thế, để nhờ hết thấy những khả năng, những chức năng đó mà người thuộc về Chúa có thể hầu việc cách đẹp ý Ngài, đó là: **Y-sa-ca, Sa-bu-lôn và Đì-na** sanh bởi Lê-a, **Đan và Nép-ta-li** sanh bởi Bi-la, **Gát và A-se** sanh bởi Xinh-ba, **Giô-sép** sanh bởi Ra-chên đó là bóng.

Khi tâm linh của người tin Chúa đã nhận được những sự ban cho của Đức Thánh-Linh, nghĩa là đã được phục hồi quyền làm con kế tự Lời Đức Chúa Trời, thì người ấy vẫn chưa thật sự đạt được tiêu chuẩn thuộc về dòng dõi thánh mà Đức Giê-Hô-Va đã định, vì thân thể xác thịt của người đó vẫn chưa được hoàn toàn giải phóng khỏi quyền lực của sự tội và sự chết. Vì thế cho nên, tâm linh của người tin Chúa phải nhận lãnh mọi khí giới của Đức Chúa Trời để thực hành phần trách nhiệm của mình, là đánh trận cho Nước Đức Chúa Trời.

Hầu như hết thấy mọi người tin Chúa đều chú ý vào giá trị của sự cứu chuộc, là linh hồn người ta được giải cứu, giải phóng, giải thoát khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, và được sự sống đời đời nơi thiên đàng của Đức Chúa Trời, mà quên đi ý nghĩa trọn vẹn của sự cứu chuộc, đó là Đức Giê-Hô-Va chuộc lại những sự vốn thuộc về Ngài, mà loài người với đầy đủ những sự ban cho của Ngài, trước khi loài người được sanh ra trong thân thể xác thịt bằng bụi đất của mình.

Mục đích Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài, nghĩa là theo tiêu chuẩn của sự công bình và sự thánh sạch của Lẽ thật, ấy là để tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài. Điều đó có nghĩa là hết thấy mọi người nào muốn nhận được sự cứu chuộc cho sự sống mình, thì người ấy phải nhận biết tiêu chuẩn của sự cứu chuộc mà loài người phải đối diện với và phải tuân theo, vì tiêu chuẩn đó là do Đức Giê-Hô-Va đã định theo ảnh tượng của Ngài.

Chức vụ thầy tế lễ là chức vụ tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời, trước hết là trên chính sự sống mình và cho hết thấy những người nào mà thầy tế lễ sẽ đối diện với, vì thế cho nên tự mỗi người tin Chúa phải

thông hiểu Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, ngay khi người ấy đang sống trên trái đất này, vì đó là điều kiện bắt buộc mà loài người phải tuân theo, để nhờ quyền phép của Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, mà trước hết là cho dân Y-sơ-ra-ên (qua Môi-se), để được sự sống lại và sự sống đời đời cho tâm linh mình, như Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán:

Lê-vi ký 18:4-5: Các ngươi hãy tuân mạng lệnh Ta, gìn giữ luật pháp Ta đặt noi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh Ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.

Trong thời kỳ sau rốt này, người ta dường như đã không để ý đến Danh Đức Giê-Hô-Va, vì người ta chỉ nói đến Danh Đức Chúa Jêsus Christ, mà quên rằng, Danh Jêsus mang ý nghĩa của chức vụ tôn cao Danh Đức Giê-Hô-Va, là Đấng Cứu chuộc loài người. Trong hết thảy các Lời mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với dân Y-sơ-ra-ên, cũng như với hết thảy loài người, hoặc trực tiếp với dân Y-sơ-ra-ên, hoặc phán với Môi-se hay là phán với các đấng tiên tri, Đức Giê-Hô-Va luôn nhắc đến Danh Ngài, là Đức Giê-Hô-Va, điều đó có nghĩa các mạng lệnh của Ngài là hằng còn đến muôn đời, vì Danh Giê-hô-va có nghĩa là Đấng Tự Hữu, Hằng Hữu.

Vì mục đích Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên loài người là để tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ, vì thế cho nên dù trải qua các thời đại, loài người đã không tôn trọng Luật pháp của Ngài, thì Đức Giê-Hô-Va cũng sẽ làm thành ý Ngài đã định, đó là: **“Nầy là giao ước mà Ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó. Ta sẽ đặt luật pháp Ta trong bụng chúng nó và chép vào lòng. Ta sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó, chúng nó sẽ làm dân Ta.”** (Giê-rê-mi 31:33)

Sáng thế ký 31:4-5: Gia-cốp bèn sai người gọi Ra-chên và Lê-a đến nơi cầm bầy súc vật của mình ngoài đồng, và nói cùng họ rằng: Ta thấy sắc mặt cha hai người đối cùng ta chẳng còn như trước nữa, nhưng nhờ Đức Chúa Trời của cha ta phù hộ ta.

Theo ý nghĩa gốc của tiếng Hê-bơ-rơ, là nơi chứa những sự thuộc về Lẽ thật cần phải được giải nghĩa ra, thì việc khi Gia-cốp sai gọi hai người vợ của mình, là Ra-chên và Lê-a đến nơi bầy chiên của mình đang ở ngoài đồng đó, là bóng về việc những người được Đức Giê-Hô-Va chọn và giao trách nhiệm chăn bầy chiên của Đức Chúa Jêsus Christ trong thời kỳ sau rốt này, khi nhận được mạng lệnh của Đức Thánh-Linh (sau khi đã nhận lãnh những sự ban cho của Đức Thánh-Linh) thì công việc đầu tiên và trước hết phải làm, là dùng những sự ban cho của Đức Thánh-Linh (mà các con tr ai của Gia-cốp đó là bóng) để thực hành sự giải cứu, giải phóng, giải thoát thân thể xác thịt mình ra khỏi mọi sự rủa sả của Luật pháp, như khi xưa, Giô-suê kẻ tôi tớ của Môi-se nhận được mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va là dắt dân Y-sơ-ra-ên vượt qua sông Giô-đanh để vào đánh chiếm xứ Ca-na-an vậy.

Thân thể xác thịt của loài người chính là nơi mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã hà sanh khí của Ngài vào trong đó, có nghĩa là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã đặt tâm linh loài người vào trong cái nhà tạm và nhà tạm đó cũng là nơi mà tâm linh được sanh ra trong thân thể xác thịt, và được gọi là **xứ - the land**^{H776}, là **nơi bà con - kindred**^{H4138} được chép trong Sáng thế ký 31 câu 3 mà chúng ta đã học trong bài trước.

Ma quỷ luôn tìm mọi cách để che giấu sự hiện hữu của chúng trong loài người, để chúng tiếp tục lừa dối loài người sa vào tội lỗi, hầu cho chúng tiếp tục hợp pháp cầm buộc loài người ở trước mặt Đức Chúa Trời. Chúng lừa dối những người tin Chúa mà thiếu sự hiểu biết về Luật pháp của Đức Chúa Trời và khiến người ta hiểu sai về Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống giấu trong Luật pháp, mà tin rằng, khi người ta tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình, thì ma quỷ sẽ không còn ở trong người ta nữa, vì một khi người ta đã tin như vậy, thì ma quỷ sẽ tiếp tục ẩn trú trong thân thể xác thịt của người ta, khiến cho người ta không tôn trọng Luật pháp của Đức Chúa Trời và nếu người ta không làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì tội lỗi của họ vẫn còn ở trong họ và tâm linh của những người đó không thể tái sanh.

Như chúng ta đã nhiều lần nói đến sự nguy hiểm của những người không bởi cửa mà nhảy vào chuồng chiên của Đức Chúa Trời, tức là những người đã không tôn trọng Luật pháp của Đức Chúa Trời, tự lập mình làm thầy, tự cho mình cái quyền làm người chăn bầy chiên của Đức Chúa Trời, tự cho mình quyền làm **kẻ truyền giải** của Đức Chúa Trời, mà không được Đức Thánh-Linh chỉ định, nên họ tự khiến mình trở thành quân trộm cướp, khiến cho những người tin Đức Chúa Jêsus Christ phải chịu sự dắt dẫn của họ, không được biết những sự mà người tin Chúa đáng phải biết về Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời.

Chúng ta hãy xem Đức Giê-hô-va đã dùng Môi-se để phán dạy dân Y-sơ-ra-ên, là tuyển dân của Ngài và là bóng cho hết thảy những người sẽ tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, khi đã được Đức Giê-hô-va ban cho xứ Ca-na-an, là bóng về thân thể xác thịt của loài người khi được nhận giá cứu chuộc sự sống mình, phải làm để tận diệt hết thảy các dân đã sống trong thân thể xác thịt mình, mà các dân đã sống trong xứ Ca-na-an đó là bóng về quyền lực của ma quỷ, đã hợp pháp đồn lũy trong thân thể xác thịt của người ta bởi tội lỗi của A-đam, là người thứ nhất được Đức Giê-hô-va tạo nên trên đất này.

Phục truyền luật lệ ký 7:1-26 & 8:1-3: Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã dẫn người vào xứ mình sẽ nhận được, đuổi khỏi trước mặt người nhiều dân tộc, là dân Hê-tít, dân Ghi-rê-ga-sít, dân A-mô-rít, dân Ca-na-an, dân Phê-rê-sít, dân Hê-vít, và dân Giê-bu-sít, tức bảy dân tộc lớn và mạnh hơn người, khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã phó cho các dân ấy cho, và người đánh bại chúng, thì phải diệt hết chúng đi, chớ lập giao ước cùng, và cũng đừng thương xót lấy. Người chớ làm sui gia với chúng, chớ gả con gái mình cho con trai họ, cũng đừng cưới con gái họ cho con trai mình, vì các dân tộc này sẽ dụ con trai người lia bỏ ta mà phục sự các thần khác, rồi cơn thịnh nộ của Đức Giê-hô-va nổi lên cùng người, diệt người cách vội vàng. Nhưng đối cùng các dân đó, các người phải làm như vậy: phá những bàn thờ, đập bể những pho tượng, đánh hạ các thần A-sê-ra và đốt những hình chạm của chúng nó. Vì người là một dân thánh cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời người; Ngài đã chọn người trong muôn dân trên mặt đất, đặt làm một dân thuộc riêng về Ngài. Đức Giê-hô-va yêu mến và chọn lấy các người, chẳng phải vì các người đông hơn mọi dân khác đâu; thật số các người là ít hơn những dân khác. Nhưng ấy vì Đức Giê-hô-va thương yêu các người, và giữ lời thề mà Ngài đã lập cùng tổ phụ các người, nên Đức Giê-hô-va nhờ tay mạnh rút các người ra, chuộc khỏi nhà nô lệ, và cứu khỏi tay Pha-ra-ôn, vua xứ Ê-díp-tô. Vậy nên, phải nhận biết rằng Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, ấy là Đức Chúa Trời, tức Đức Chúa Trời thành tín, giữ sự giao ước và nhân từ đến ngàn đời cho những người yêu mến Ngài và vâng giữ các điều răn Ngài; và Ngài báo ứng nhân tiền cho những kẻ ghét Ngài, mà hủy diệt chúng nó đi. Ngài không trì hoãn cùng kẻ nào ghét Ngài đâu, sẽ báo ứng nhân tiền cho kẻ đó. Vậy, khá cẩn thận làm theo những điều răn, luật lệ, và mạng lệnh mà ta truyền cho người ngày nay. Nếu người nghe các luật lệ này, và gìn giữ làm theo, thì đối cùng người, Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ giữ lời giao ước và sự thương xót mà Ngài đã thề cùng tổ phụ người. Ngài sẽ yêu mến người, ban phước cho người, gia tăng người, ban phước cho con cái người, cho thổ sản người, cho ngũ cốc, rượu, và dầu của người, cho lúa để của bò cái, chiên cái người sai đông trên đất mà Ngài đã thề cùng tổ phụ người, để ban cho người. Người sẽ được phước hơn mọi dân: nơi người sẽ chẳng có ai son sẻ, hoặc nam hay nữ, hoặc con đực hay con cái trong bầu súc vật của người. Đức Giê-hô-va sẽ khiến các tật bệnh lia xa người; và những bệnh lây của xứ Ê-díp-tô kia, mà người đã biết, thì Ngài sẽ chẳng giáng cho người đâu, nhưng giáng cho những kẻ nào ghét người. Vậy, phải diệt các dân tộc mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người phó cho người, mất người chớ đoái thương chúng nó, và đừng hầu việc các thần họ; vì ấy sẽ là một cái bẫy cho người. Nếu người nói trong lòng rằng: Các dân tộc này đông hơn ta, làm sao đuổi chúng nó ra được? thì chớ sợ, hãy nhớ lại điều Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã làm cho Pha-ra-ôn và cả xứ Ê-díp-tô, tức là những sự thử thách lớn lao mắt người đã thấy, những dấu kỳ phép lạ, cánh tay quyền năng giơ thẳng ra, mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã cậy lấy, đem người ra khỏi xứ Ê-díp-tô: Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ đãi như vậy các dân tộc mà người sợ hãi đó. Và lại, Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ sai những ong lỗ đến hại chúng nó, cho tới chừng nào những kẻ đã thoát khỏi và trốn núp, bị diệt hết trước mặt người. Chớ vì cơ chúng nó mà sợ hãi chi; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ngự tại giữa người, là Đức Chúa Trời rất lớn và đáng sợ. Nhưng Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ lần lần đuổi các dân tộc này khỏi trước mặt người; người không thể diệt chúng nó mau, e những thú rừng thêm nhiều lên mà hại người chẳng; song Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ phó chúng nó cho người, và khiến cho sa vào sự kinh hoàng dữ dội, cho đến chừng nào chúng nó bị diệt mất. Ngài sẽ phó các vua chúng nó vào tay người, người phải xóa danh các vua đó khỏi dưới trời, chẳng còn một ai chống cự trước mặt người, cho đến chừng nào người đã diệt chúng nó. Các người phải thiêu đốt những tượng chạm về các thần chúng nó. Chớ tham lam, cũng chớ lấy cho mình bạc hay vàng bọc các tượng ấy, e người phải mắc bẫy chẳng; vì vật ấy lấy làm gớm ghiếc cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời người. Chớ đem vàng gớm ghiếc này vào nhà mình, e người cũng đáng bị diệt như nó. Khá gớm ghê và hiểm nó đến đâu, vì là một vật đáng diệt. Hãy cẩn thận làm theo hết thảy điều răn mà

ta truyền cho các người ngày nay, để các người được sống, được gia thêm, và được vào nhận lấy xứ mà Đức Giê-hô-va đã thề cùng tổ phụ các người, để ban cho các người. Hãy nhớ trọn con đường nơi đồng vắng mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã dẫn người đi trong bốn mươi năm nầy, để hạ người xuống và thử người,ặng biết điều có ở trong lòng người, hoặc người có gìn giữ những điều răn của Ngài hay chẳng. Vậy, Ngài có hạ người xuống, làm cho người bị đói, đoạ cho ăn ma-na mà người và tổ phụ người chưa hề biết, để khiến người biết rằng loài người sống chẳng phải nhờ bánh mà thôi, nhưng loài người sống nhờ mọi lời bởi miệng Đức Giê-hô-va mà ra.

Theo mạng lệnh của Đức Giê-hô-va, trước khi dân Y-sơ-ra-ên tấn công các dân trong xứ Ca-na-an, họ phải dừng lại tại Ghinh-ganh, để Giô-suê làm phép cắt bì cho hết thầy mọi người nam trong dân Y-sơ-ra-ên.

Giô-suê 5:1-10: Và, các vua A-mô-rít ở bên kia sông Giô-đanh về phía tây, và các vua Ca-na-an ở gần biển vừa hay rằng Đức Giê-hô-va đã làm cho nước sông Giô-đanh bày khô trước mặt dân Y-sơ-ra-ên, cho đến chừng đã đi qua khỏi, thì lòng họ kinh khiếp và nao sồn vì cơ dân Y-sơ-ra-ên. Trong lúc đó Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê rằng: Hãy sắm sửa dao bằng đá lửa, và làm phép cắt bì lần thứ nhì cho dân Y-sơ-ra-ên. Vậy, Giô-suê sắm sửa dao bằng đá lửa, và làm phép cắt bì cho dân Y-sơ-ra-ên tại trên gò A-ra-lốt. Đây là cơ Giô-suê làm phép cắt bì cho họ: Các người nam trong dân chúng đã ra khỏi xứ Ê-díp-tô, tức là các chiến sĩ, đều đã chết dọc đường trong đồng vắng, sau khi ra khỏi xứ Ê-díp-tô. Và, hết thầy dân chúng mà đã ra khỏi xứ Ê-díp-tô đều có chịu phép cắt bì; nhưng sau khi ra khỏi xứ Ê-díp-tô người ta không có làm phép cắt bì cho một ai trong những người sanh ra dọc đường tại nơi đồng vắng. Vì dân Y-sơ-ra-ên đã đi trong đồng vắng bốn mươi năm cho đến chừng cả dân sự đã bị chết hết, tức là những chiến sĩ đã ra khỏi xứ Ê-díp-tô, mà không vâng theo tiếng của Đức Giê-hô-va. Đức Giê-hô-va có thể cùng chúng rằng sẽ chẳng cho họ thấy xứ mà Đức Giê-hô-va đã thề cùng tổ phụ họ ban cho chúng ta, tức là xứ đượm sữa và mật. Và Ngài đã dấy lên con cháu của họ mà thế vào chỗ. Ấy là con cháu này mà Giô-suê làm phép cắt bì cho, vì chúng nó không có chịu phép cắt bì dọc đường. Khi người ta làm phép cắt bì cho hết thầy dân sự xong rồi, thì họ ở lại chỗ mình trong trại quân cho đến chừng nào lành. Bấy giờ, Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê rằng: Ngày nay Ta đã cắt khỏi các người sự xấu hổ của xứ Ê-díp-tô. Nên người ta gọi chỗ ấy là Ghinh-ganh cho đến ngày nay. Dân Y-sơ-ra-ên đóng trại tại Ghinh-ganh trong đồng bằng Giê-ri-cô, và giữ lễ Vượt qua nhằm ngày mười bốn tháng này, vào lối chiều tối.

Chữ Ghinh-ganh - Gilgal^{H1537} chép trong câu 10 trên, đó là chữ גִּלְגָּל - gilgâl, số 1337 ra từ chữ גָּלַל - gâlal, số 1556 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự lăn tròn, sự giao phó, sự uỷ thác, sự tháo bỏ những sự ràng buộc, sự cách chức, sự đuổi đi, sự tìm kiếm nguyên nhân xảy ra những sự cố, sự dầm mình trong bùn*;

Theo ý nghĩa thuộc linh (Lẽ thật) của chữ Ghinh-ganh, là nơi dân Y-sơ-ra-ên đã chịu phép cắt bì và cũng là nơi mà sau những lần dân Y-sơ-ra-ên đi ra đánh trận, họ phải trở lại nơi đó để nghỉ ngơi, trước khi tiếp tục phận sự họ phải làm theo lệnh của Giô-suê, là hình bóng cho hết thầy mọi người tin Chúa (mà Giô-suê là bóng về Đức Chúa Jêsus Christ) phải đứng trên nền tảng của Lời Đức Chúa Trời và theo quyền phép của Lẽ thật mà người tin Chúa nhận biết các đồn lũy của ma quỷ đã ẩn náu trong thân thể xác thịt mình từ khi người ấy mới sanh ra cho tới thời điểm đó, mà xưng ra hết thầy những tội lỗi mà người ấy đã mắc phải, hoặc là những sự di truyền từ tội lỗi của tổ phụ người ấy đến trên cuộc đời của người ấy qua dòng huyết (là ý nghĩa của chữ bà con - kindred^{H4138} chép trong Sáng thế ký 31 câu 3, đó là chữ מוֹלֶדֶת - mowledeth, số 4138 ra từ chữ יָלַד - yalad, số 3205 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *bà con anh chị em, họ hàng thân thích, mối quan hệ liên quan, hoàn cảnh khi lúc được sinh ra; sự trần truồng, sự trống rỗng, huyết thống liên quan đến sự sinh ra, những sự gây ra đau buồn, gây ra tội lỗi lúc được sinh ra*).

Theo Luật pháp (điều răn thứ hai trong mười điều răn của Đức Chúa Trời) thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ nhân tội tổ phụ phạt lại con cháu đến ba bốn đời, vậy nên người tin Chúa phải thanh toán những tội lỗi đó qua sự ăn năn xưng ra các tội lỗi đó ở trước mặt Đức Chúa Trời, nhưng không phải chỉ làm một lần mà người ta có thể xưng hết được những tội lỗi đã ràng buộc cuộc đời mình, vì ở đâu có tội lỗi cai trị, thì sự rửa sả sẽ cai trị nơi đó, vì đó là sự báo trả công bình của Luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người.

Chúng ta có thể thấy rõ sự công bình của Đức Chúa Trời được tỏ ra qua Lời phán của Ngài, đó là:

Xuất Ê-díp-tô Ký 20:24: **Người hãy lập cho Ta một bàn thờ bằng đất, trên đó phải dâng của lễ thiêu, cùng của lễ thù ân của người, hoặc chiên hay bò. Phạm nơi nào có ghi nhớ danh Ta, Ta sẽ đến và ban phước cho người tại đó.**

Hết thủy muôn vật đều do Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên và muôn vật đều hầu việc Ngài. Nếu vật nào không tuân theo mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, thì tạo vật đó sẽ bị trừng phạt, hoặc thiên sứ, hoặc loài người bất luận, không có sự tây vị.

Khi chúng ta tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của sự sống mình, thì chúng ta phải nhận biết rằng, bất luận khi nào chúng ta đối diện với Lời của Đức Chúa Trời, ấy là chúng ta đối diện với Đức Chúa Trời vậy. Nếu người nào coi thường Luật pháp của Đức Chúa Trời, người ấy đã coi thường Đức Chúa Trời vậy, vì Lời Chúa đã chép rằng:

Thi-Thiên 138:1-2: **Tôi sẽ hết lòng cảm tạ Chúa, hát ngợi khen Chúa trước mặt các thần. Tôi sẽ thờ lạy hưởng về đền thánh của Chúa, Cảm tạ Danh Chúa vì sự nhân từ và sự chân thật của Chúa; Vì Chúa đã làm cho Lời Chúa được tôn cao hơn cả Danh thánh Chúa.**

Bản Kinh James version chép: ¹A Psalm of David^{H1732}. I will praise^{H3034} thee with my whole^{H3605} heart^{H3820}: before^{H5048} the gods^{H430} will I sing^{H2167} praise^{H2167} unto thee. ²I will worship^{H7812} toward^{H413} thy holy^{H6944} temple^{H1964}, and praise^{H3034} thy name^{H8034} for thy lovingkindness^{H2617} and for thy truth^{H571}: for thou hast magnified^{H1431} thy word^{H565} above^{H5921} all^{H3605} thy name^{H8034}.

Chữ danh thánh - thy name^{H8034} chép trong câu 2 trên, đó là chữ 𐤃𐤍 - shêm, số 8034 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Bổn tánh, uy quyền, quyền thế, sự vinh hiển, sự tôn trọng, danh tiếng.*

Phép cắt bì mà Giô-suê đã làm cho dân Y-sơ-ra-ên tại Ghinh-ganh đó là bóng về phép cắt bì thật bằng quyền phép của Lẽ thật, mà **dao bằng đá lửa** mà Giô-suê đã dùng để cắt bì cho dân Y-sơ-ra-ên đó là bóng.

Rô-ma 2:28-29: **Vì người nào chỉ bề ngoài (outwardly) là người Giu-đa, thì không phải là người Giu-đa, còn phép cắt bì làm về xác thịt ở ngoài, thì không phải là phép cắt bì; nhưng bề trong (inwardly) là người Giu-đa mới là người Giu-đa, phép cắt bì (circumcision) bởi trong lòng, làm theo cách thuộc linh (in the spirit), không theo chữ nghĩa, mới là phép cắt bì thật. Một người Giu-đa như vậy được khen ngợi, chẳng phải bởi loài người, bèn là bởi Đức Chúa Trời.**

Phi-líp 3:2-3: **Hãy coi chừng loài chó; hãy coi chừng kẻ làm công gian ác; hãy coi chừng phép cắt bì giả. Vì, ấy chính chúng ta là kẻ chịu phép cắt bì thật, là kẻ cậy Thánh Linh Đức Chúa Trời mà hầu việc Đức Chúa Trời, khoe mình trong Đấng Christ, và không để lòng tin cậy trong xác thịt bao giờ.**

Khi chúng ta công bố Luật pháp của Đức Chúa Trời, ấy là chúng ta đang dùng tay thuộc linh của mình giờ thanh gươm hai lưỡi của Đức Chúa Trời ra để cai trị hết thủy muôn vật mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên trên đất này, trong đó có con rắn xua, là ma quỷ, là Sa-tan.

Thi-Thiên 149:1-9: **Ha-lê-lu-gia! Hãy hát xướng cho Đức Giê-hô-va một bài ca mới! Hãy hát ngợi khen Ngài trong hội các thánh Ngài. Nguyện Y-sơ-ra-ên mừng rỡ nơi Đấng đã dựng nên mình; Nguyện con cái Si-ôn vui vẻ nơi Vua mình. Nguyện chúng nó nhảy múa mà ngợi khen danh Ngài, dùng trống cơm và đàn cầm mà hát ngợi khen Ngài! Vì Đức Giê-hô-va đẹp lòng dân sự Ngài; Ngài lấy sự cứu rỗi trang sức cho người khiêm nhường. Nguyện các thánh Ngài mừng rỡ về sự vinh hiển, Hát vui vẻ tại trên giường mình! Sự ngợi khen Đức Chúa Trời ở trong miệng họ, thanh gươm hai lưỡi bén ở trong tay họ, đặt báo thù các nước, hành phạt các dân; Đặt trói các vua chúng nó bằng xiềng, và đóng trướng các tước vị chúng nó. Để thi hành cho chúng nó sự án đã chép. Các thánh Ngài được vinh hiển ấy. Ha-lê-lu-gia!**

Bây giờ cùng trở lại với đề tài chúng ta đang tiếp tục học và suy gẫm.

Sáng thế ký 31:4-5: **Gia-cốp bèn sai người gọi Ra-chên và Lê-a đến nơi cầm bầy súc vật của mình ngoài đồng, và nói cùng họ rằng: Ta thấy sắc mặt cha hai người đối cùng ta chẳng còn như trước nữa, nhưng nhờ Đức Chúa Trời của cha ta phù hộ ta.**

Theo luật thuộc thể thì Gia-cốp phải sai người gọi Lê-a trước, rồi mới gọi đến Ra-chên, vì Gia-cốp đã lấy Lê-a trước rồi mới được cưới Ra-chên và theo thứ tự thì Lê-a là chị, phải được tôn trọng hơn Ra-chên, vì Ra-chên là em, nhưng chúng ta biết rằng Lời Chúa không chép nhầm, nhưng là sự Đức Giê-Hô-Va đã định như vậy theo lẽ thật. Đó là, nếu chúng ta không có Luật pháp văn tự (Ra-chên, con nhỏ của La-ban là bóng) thì chúng ta không thể có Lẽ thật. Cũng một lẽ đó, khi chúng ta công bố Lời của Đức Chúa Trời thì trước hết phải công bố Luật pháp văn tự, vì đó là Luật pháp được ban cho dân Y-sơ-ra-ên trong xác thịt được nghe trước hết, dù khi Đức Giê-Hô-Va phán tiếng của Ngài ra thì tâm linh của người ta cũng được nghe. Nhưng không phải người thuộc về trời đến trên đất này trước, mà là thân thể xác thịt được tạo nên bằng bụi đất. Cũng một lẽ đó, trước khi giá cứu chuộc linh hồn loài người ra khỏi sự chết được hoàn thành, thì thân thể của Đức Chúa Jê-sus Christ phải chịu thương khó, phải được treo lên cao cho mọi người nhìn thấy, hầu cho mọi người đều nhận biết công việc đó là sự tỏ ra quyền phép của Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên. Vì khi Phi-lát xét xử những người do các thầy tế lễ của dân Giu-đa giao cho người thi hành án, thì Phi-lát xử theo luật của dân Giu-đa, chứ không theo luật của người Rô-ma.

Trong cùng một lần Gia-cốp sai người gọi Ra-chên thì người cũng gọi cả Lê-a đến với mình tại nơi bấy chầy, có nghĩa là người chăn bấy của Đức Chúa Jê-sus Christ sẽ công bố cả Luật pháp văn tự (Ra-chên) và Luật pháp của Thánh-Linh sự sống (Lê-a) trên chính môi miệng của mình, vì tại nơi môi miệng của người chăn bấy chầy của Đức Chúa Trời, mọi Lời của Đức Chúa Trời sẽ được công bố ra và chính Lời của Đức Chúa Trời mới thật sự là đồng cỏ thật, là mé nước thật cho loài người, là bấy chầy thật của Đức Chúa Trời. Vì ý nghĩa của chữ **nơi** cầm bấy - **field**^{H7704} được chép trong Sáng thế ký 31 câu 4 trên, đó là chữ **שדה** - **sâdeh**, số 7704 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **sự trải ra, sự căng ra, sự truyền bá tư tưởng giáo dục, sự bày tỏ ra, sự truyền bá, sự bày bàn tiệc, làm cho được lan tỏa ra; cánh đồng, bãi chiến trường, nơi hành quân, lĩnh vực hoạt động;**

Theo Lẽ thật, thì công việc trước hết mà người chăn bấy của Đức Chúa Jê-sus Christ (mà Gia-cốp là bóng) phải **đưa ra, trải ra, căng ra, sự truyền bá ra, quăng ra, gieo ra** mọi sự mà người ấy đã nhận được từ Đức Thánh-Linh, mà chữ **sai** - **sent**^{H7971} chép câu 4 trên, là chữ **שלח** - **shâlach** đó là bóng.

Người được giao cho chức vụ chăn bấy chầy của Đức Chúa Jê-sus Christ **phải công bố, phải tuyên bố, phải rao giảng, phải tôn cao Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ, phải tỏ ra, phải kể ra** mọi sự mà Luật pháp của Đức Chúa Trời đã định cho chính người ấy và cho tuyển dân của Đức Chúa Trời nhận biết và làm theo, đó là ý nghĩa của chữ **gọi** - **called**^{H7121} được chép trong câu 4 trên, đó là chữ **קרא** - **qârâ**, số 7121 của tiếng Hê-bơ-rơ.

Trong bài mà chúng ta đang học đây (Sáng thế ký 31 câu 4 và câu 5), theo Lẽ thật thì tâm linh những người hầu việc Chúa, tức là những người được chọn làm người chăn bấy chầy của Đức Chúa Jê-sus Christ (mà Gia-cốp là bóng) phải nhận biết ý muốn của Đức Thánh-Linh, mà ý nghĩa của chữ **thấy** - **see**^{H7200} chép trong câu 5 trên, đó là chữ **ראה** - **râ'âh**, số 7200 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **sự nhìn thấy, sự kinh nghiệm được, sự chấp nhận, sự bằng lòng, sự nhận thức được, sự hiểu được, sự quan tâm đến, sự tôn trọng, lòng kính trọng, lòng yêu mến;**

Chữ **sắc mặt** - **the countenance**^{H6440} chép trong câu 5 trên, đó là chữ **פני** - **paniyim**, số 6440 ra từ chữ **פן** - **panah**, số 6437 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **mặt, vẻ mặt, vẻ bên ngoài, mặt trước của..., đằng trước hoặc đằng sau của..., phía trước hoặc phía sau của...; sự đối hướng, sự hướng về, sự sửa soạn, sự chuẩn bị cho, sự chuẩn bị tư tưởng cho...;**

Trong bài trước đã giải nghĩa về ý nghĩa của chữ **nét mặt (sắc mặt)** của La-ban mà Gia-cốp nhìn thấy đó, có nghĩa là sự hiểu biết được công việc mình phải làm, (theo ý nghĩa của gốc chữ **פני** - **paniyim**) đó là **sự đối hướng, sự hướng về, sự sửa soạn, sự chuẩn bị cho, sự chuẩn bị tư tưởng cho** chức vụ cùng công việc mà người hầu việc Chúa phải làm, khác với lúc người ấy mới tin Chúa. Hết thấy mọi người tin Chúa phải tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo Luật pháp của Đức Chúa Trời và phải nhận biết ý muốn của Đức Chúa Trời.

Thi-Thiên 40:8: Hỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi lấy làm vui mừng làm theo ý muốn Chúa, Luật pháp Chúa ở trong lòng tôi.

Thi-Thiên 143:10: Xin dạy tôi làm theo ý muốn Chúa, vì Chúa là Đức Chúa Trời tôi; Nguyện Thần

tốt lành của Chúa dẫn tôi vào đất bằng phẳng.

Chúng ta có thể thấy rõ những sự đã được chép đây, cũng là sự đã và đang xảy ra trong lòng, trong tư tưởng của hầu như hết thảy mọi người tin Chúa, cho đến khi tận thế, đó là trong ý tưởng và sự suy nghĩ của người ta, đã bị ảnh hưởng bởi những người đứng giảng mà không được Đức Thánh-Linh chỉ định vào chức vụ rao giảng Tin-Lành Nước Đức Chúa Trời. Vì có rất nhiều người tin Chúa đã vì sự thiếu hiểu biết, hoặc vì sự sốt sắng, hoặc vì ham muốn danh vọng, hoặc vì ham muốn quyền cai trị mà tự mình nhảy vào chức vụ này, dù rằng người ta có được đào tạo, được huấn luyện bởi loài người xác thịt, (trong hệ thống mà người ta gọi là trường thần đạo, hoặc trong các tổ chức mang danh là Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ) mà không phải là **kẻ truyền giải** của Đức Chúa Trời, khiến cho những người tin có Đức Chúa Jêsus Christ, đã gia nhập đạo thông qua sự cầu nguyện tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ, nhưng những người đó lại không được biết con đường mà hết thảy những người nào muốn được cứu rỗi linh hồn mình, phải đi trên đó, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rằng: **“Vậy Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi ta thì không ai được đến cùng Cha.”** (Giăng 14:6)

Lời Đức Chúa Trời đã chép rõ rằng: **“Ấy vậy, luật pháp đã như thầy giáo dạy dẫn chúng ta đến Đấng Christ, hầu cho chúng ta bởi đức tin mà được xưng công bình.”** (Ga-la-ti 3:24)

Nếu người tin Chúa mà không nhận biết Luật pháp và không làm theo Luật pháp, thì điều đó có nghĩa là người ấy không đi trên con đường duy nhất dẫn người ấy đến với Đức Chúa Jêsus Christ - Đấng cứu chuộc.

Nếu người tin Chúa mà không nhận biết Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì hết thảy mọi tội lỗi mà người ấy đã phạm trước khi tin Chúa, cùng những tội lỗi mà người ấy đã phạm kể từ khi tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm chúa của sự sống mình, sẽ không được xưng ra trong sự ăn năn và như vậy, người không nhận được tha thứ của Đức Chúa Trời, vì chỉ có Luật pháp của Đức Chúa Trời mới chỉ cho người ta biết tội lỗi và nếu người ta không ăn năn xưng ra các tội lỗi mà người ấy đã phạm, thì những tội lỗi đó vẫn còn ở trên người ấy, thì tâm linh của người ấy không thể nhận được sự sống lại bởi quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh. Vậy thì người ấy vẫn hề nhận được giá cứu chuộc cho sự sống mình và sự tin của người ấy là vô ích.

Đức Chúa Jêsus Christ đã phán: **“Sao các người gọi Ta: Chúa, Chúa, mà không làm theo lời Ta phán? Ta sẽ chỉ cho các người biết kẻ nào đến cùng Ta, nghe lời Ta, và làm theo, thì giống ai. Kẻ ấy giống như một người kia cất nhà, đào đất cho sâu, xây nền trên vầng đá: nước tràn lan, dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, nhưng không xô động được, vì đã cất chắc chắn. Song kẻ nào nghe lời Ta mà không làm theo, thì giống như một người kia cất nhà trên đất không xây nền: dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, tức thì nhà sụp xuống, và sự hư hại lớn lao.”** (Lu-ca 6:46-49)

Rất nhiều người tin Chúa đã cho rằng, khi họ đã tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ (theo thủ tục cầu nguyện tiếp nhận Chúa) và sinh hoạt trong các Hội-Thánh ở trên đất này, thì họ đã thuộc về Đấng Christ và họ đã được tái sinh và đã nhận được sự ban cho của Đức Thánh-Linh và như vậy họ đã nhận được sự cứu chuộc rồi!

Những người đó đã tin vào những sự mà người ta đã giảng dạy cho mình (mà không có ấn chứng của Đức Thánh-Linh) mà tin rằng, *“khi họ đã tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của cuộc đời mình, thì ma quỷ không có quyền gì trên họ nữa, vì họ đã thuộc về Chúa rồi, vậy nên không còn có sự rửa sạch nào ở trên cuộc đời của họ nữa và như vậy, họ đã ngộ nhận rằng, họ đã làm xong mọi sự thuộc về sự cứu chuộc và Đức Chúa Jêsus Christ sẽ có trách nhiệm bảo vệ họ khỏi quyền lực của ma quỷ cho đến khi Ngài trở lại đón họ về thiên đàng!”*

Một số mang danh là người đứng giảng, đã lấy Lời Chúa chép trong sách Rô-ma, mà sứ đồ Phao-lô đã gửi cho người Rô-ma, để biện luận cho những sự họ đã tin trên: **“Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsus Christ; vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jêsus Christ buông tha tôi khỏi luật pháp của sự tội và sự chết. Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cơ tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh.”** (Rô-ma 8:1-4)

Người ta đã bỏ qua tiêu chuẩn, đó là chỉ có những người (tin Chúa) đã thật sự ở trong Đấng Christ, (chứ

không phải là ở trong tổ chức gọi là Hội-Thánh), thì những người đó mới thật sự không bị bất kỳ một sự đoán phạt nào đến từ Luật pháp của Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với các môn đồ của Ngài:

Giăng 15:1-11: Ta là gốc nho thật, Cha Ta là người trồng nho. Hễ nhánh nào trong Ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tỉa sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. Các người đã được trong sạch, vì lời Ta đã bảo cho. Hãy cứ ở trong Ta, thì Ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong Ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong Ta và Ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài Ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ ở trong Ta thì phải bị ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và những lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó. Nay, Cha Ta sẽ được sáng Danh là thế nào: ấy là các người được kết nhiều quả, thì sẽ làm môn đồ của Ta vậy. Như Cha đã yêu thương Ta thế nào, Ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của Ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của Ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương Ta, cũng như chính Ta đã vâng giữ các điều răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của Ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn.

Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rõ ràng, mọi người tin Chúa phải **hàng ở trong Đạo** (Lời) của Đức Chúa Trời, thì họ mới được gọi là môn đồ của Đấng Christ, bấy giờ, họ sẽ được biết Lẽ thật và nhờ sự biết Lẽ thật mà thân thể xác thịt của họ cùng tâm linh họ mới thật sự được giải cứu, giải phóng và giải thoát khỏi quyền lực của sự tội và sự chết.

Sứ đồ Phao-lô đã nhắc lại nguyên tắc này qua thư ông gửi cho Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ ở Rô-ma: **“vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jêsus Christ buông tha tôi khỏi luật pháp của sự tội và sự chết.”** Luật pháp của Thánh-Linh sự sống đó chính là **Lẽ thật**.

Như vậy, không phải là sự người ta cứ ở trong Hội-Thánh, mà được coi là ở trong Đấng Christ. Ở trong Đấng Christ là ở trong Lời của Đức Chúa Trời, không phải là sự thuộc Lời Chúa mà là làm theo Lời của Đức Chúa Trời. Chính quyền phép của Lời Đức Chúa Trời ở trong người ta, sẽ hoặc là bị hãm ép bởi những sự cứng lòng của người ấy, hoặc sẽ sanh bông trái khiến cho người ấy nhận biết tội lỗi mình, mà ăn năn xưng ra các tội lỗi và lìa bỏ chúng mà được sự tha tội, nếu người ấy vâng phục hoàn toàn các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời. Bấy giờ, khi tội lỗi của người ấy đã được bôi xóa, thì tâm linh của người ấy sẽ thật là môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ và người ấy sẽ được Đức Chúa Jêsus Christ bảo lãnh cho ở trước Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, hầu cho người ấy được nhận lãnh những sự ban cho của Đức Thánh-Linh, như Gia-cốp đã đến với La-ban và làm trọn giao ước mà người ấy đã lập với La-ban, hầu cho Gia-cốp được nhận lãnh hai con gái của La-ban cùng hai đầy tớ gái La-ban, được cắt cử theo hầu Lê-a và Ra-chên, là bóng về việc người tin Chúa nhận được quyền sở hữu Lời Đức Chúa Trời, cả Luật pháp văn tự và Luật pháp của Thánh-Linh sự sống. Bấy giờ, người ấy mới hoàn toàn không bị bất kỳ một sự đoán phạt nào của Luật pháp.

Sáng thế ký 31:4-5: Gia-cốp bèn sai người gọi Ra-chên và Lê-a đến nơi cắm bầy súc vật của mình ngoài đồng, và nói cùng họ rằng: Ta thấy sắc mặt cha hai người đối cùng ta chẳng còn như trước nữa, nhưng nhờ Đức Chúa Trời của cha ta phù hộ ta.

Bản King James version chép: ⁴And Jacob^{H3290} sent^{H7971} and called^{H7121} Rachel^{H7354} and Leah^{H3812} to the field^{H7704} unto his flock^{H6629}, ⁵And said^{H559} unto them, I see^{H7200} your father's^{H1} countenance^{H6440}, that it is not toward me as before^{H8543-H8032}; but the God^{H430} of my father^{H1} hath been^{H1961} with me.

Trọn nghĩa *theo văn tự* của câu 4 trên, theo tiếng Hê-bơ-rơ, đó là: **Gia-cốp sai gọi Ra-chên và Lê-a đến nơi bầy chiên đang ở ngoài đồng, mà nói với họ (Ra-chên và Lê-a) rằng, ta thấy nét mặt của cha của các người đối với ta không còn như trước nữa, nhưng Đức Chúa Trời của cha ta vẫn luôn ở cùng ta.**

Để hiểu được ý nghĩa của các lời trên, chúng ta hãy đến với Lời Chúa về việc Đức Giê-Hô-Va phán với Giô-suê về việc người sẽ dẫn dân Y-sơ-ra-ên vượt qua sông Giô-đanh để vào nhận lấy xứ Ca-na-an.

Giô-suê 1:1-9: Sau khi Môi-se, tôi tớ của Đức Giê-hô-va qua đời, Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-suê, con trai của Nun, tôi tớ của Môi-se, mà rằng: Môi-se, tôi tớ Ta, đã chết; bây giờ người và cả dân sự này hãy đứng dậy đi qua sông Giô-đanh, đặng vào xứ mà Ta ban cho dân Y-sơ-ra-ên. Phàm nơi nào bàn chân

các người đạp đến, thì Ta ban cho các người, y như Ta đã phán cùng Môi-se. Địa phận các người sẽ lan ra từ đồng vắng và Li-ban này cho đến sông cái, là sông Ó-phơ-rát, tràn cả xứ dân Hê-tít cho đến biển cả về hướng mặt trời lặn. Trót đời người sống, thì chẳng sẽ ai được chống cự trước mặt người. Ta sẽ ở cùng người như Ta đã ở cùng Môi-se; Ta sẽ không lia người, không bỏ người đâu. Hãy vững lòng bền chí, vì người sẽ dẫn dân này đi nhận lấy xứ mà Ta đã thề cùng tổ phụ ban cho chúng nó. Chỉ hãy vững lòng bền chí, và cẩn thận làm theo hết thủy luật pháp mà Môi-se, tôi tớ Ta, đã truyền cho người; chớ xây qua bên hữu hoặc bên tả, để hễ người đi đâu cũng đều được thanh vượng. Quyển sách luật pháp này chớ xa miệng người, hãy suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như vậy người mới được may mắn trong con đường mình, và mới được phước. Ta há không có phán dặn người sao? Hãy vững lòng bền chí, chớ run sợ, chớ kinh khủng; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người vẫn ở cùng người trong mọi nơi người đi.

Nếu chúng ta nhìn lại Giao-ước mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã lập với Áp-ra-ham, thì xứ mà Áp-ra-ham và dòng dõi đã được Đức Giê-Hô-Va ban cho đó, là vùng đất thuộc về vườn Ê-đen, có hai con sông từ Ê-đen chảy ra để tưới vườn và như vậy, xứ Ca-na-an đó trong thuộc thế cũng là quê hương của loài người, quê hương của Áp-ra-ham, quê hương của La-ban. Nên khi Đức Giê-Hô-Va mạng lệnh cho Giô-suê dẫn dân Y-sơ-ra-ên vượt qua sông Giô-đanh để vào nhận xứ Ca-na-an đó, thì cũng là điều mà Đức Giê-Hô-Va đã phán với Gia-cốp trở về xứ mình và quê hương, với bà con của người vậy.

Sáng thế ký 15:18-21: Ngày đó, Đức Giê-hô-va lập giao ước cùng Áp-ram, mà phán rằng: Ta cho dòng dõi người xứ này, từ sông Ê-díp-tô cho đến sông lớn kia, tức sông Ó-phơ-rát, là xứ của các dân Kê-nít, Kê-nê-sít, Cát-mô-nít, Hê-tít, Phê-rê-sít, Rê-pha-im, A-mô-nít, Ca-na-an, Ghi-ê-ga-sít và Giê-bu-sít.

Sự Gia-cốp sai gọi Ra-chên và Lê-a đến nơi bầy chiên của mình ở ngoài đồng đó là bóng về việc người hầu việc Chúa, sau khi đã nhận lãnh những sự ban cho của Đức Thánh-Linh, (mà việc dân Y-sơ-ra-ên vượt qua sông Giô-đanh đó là bóng) thì môi miệng (*là bãi chiến trường, là đồng cỏ, là nơi bầy chiên được chăn thả* đó là bóng) của người hầu việc Chúa phải luôn tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời, như Đức Giê-Hô-Va đã phán với Giô-suê rằng: **Quyển sách luật pháp này chớ xa miệng người, hãy suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như vậy người mới được may mắn trong con đường mình, và mới được phước.**

Điều này đã được lặp lại trong sự tri thức, nghĩa là trong Lẽ thật, về việc Gia-cốp đã sai gọi Ra-chên và Lê-a đến với mình tại nơi bầy chiên của người đang ở ngoài đồng (Sáng thế ký 31:4) và điều Đức Giê-Hô-Va đã phán với Giô-suê rằng: **Hãy vững lòng bền chí, chớ run sợ, chớ kinh khủng; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người vẫn ở cùng người trong mọi nơi người đi.** Thì Ngài đã phán điều đó với Gia-cốp, tổ phụ của dân Y-sơ-ra-ên: “**Này, Ta ở cùng người, người đi đâu, sẽ theo gìn giữ đó, và đem người về xứ này; vì Ta không bao giờ bỏ người cho đến khi Ta làm xong những điều Ta đã hứa cùng người.**” (Sáng thế ký 28:15)